

Paulus kirjutab nenda: Sedda ütlen minna, kes käsinaste külwab, se peab ka käsinaste leikama; agga kes rohkeste külwab, se peab ka rohkeste leikama. Ei olle süis ükskeik, kas ja kuidas töed teme; inimene ellab ja toidab ennast omma tõe waewa läbbi, ja mis temmale peälegi ello:rdmudest ja ello dnnest maitsta antakse, se on muist ikka temma tõe ja waewa hind ja kasso.

Minna ütlen: muist; sest et tännapäwase leikuse-pühha pühhitsemine ka seddagi meile mele tulletanud, et inimene ei ella mitte ükspäinisi leiwast ehk omma kätte tdest, waid ka iggast sanast, mis Jummalas suust läbbi käib. Ja seep se waimolik hind ja kasso on, mis tänapäwase pühha pühhitsemine

meile sadab. Mitte ükspäinisi ihholikult waid ka waimolikult peab inimene elama, ja selle üllema ellu tarbeks omma moistust pruukima, ja temma abbiga seadma, diendama ja pirama, mis ta ihhotemmas liikmetega peab teggema, ja mis üleühtse temma ellusse pudub ja sedda näggusamaks ja ausamaks teeb. Ihho ja temma ülespidamise eest murret pidades, peab temma ka omma hinge eest murret piddama ja walwama, et walitsus ihho ja temma himmude üle ikka waimo kätte jäeks. Sest, olle rikkam kui rikkaks ilmaliko warra polest, sa olled süiski keigewaesem, kui sa waimoliko warra, s. o. Jummalas ja omma kohuse tundmise, moistuse ja waggaduse polest waene olled. Kes agga omma lihha peäle teab külwada; se leikab lihhasst ajaliko ja iggawest hukkatust; agga kes